तस्यानिकपरिक्लेशे गृहे किं वसतः फलं ॥१६९॥
तत् तथा साधयाम्येतच्छरीरं दुःखजीवितं ।
यथा भूयो न वक्ष्यामि नास्तीत्यर्थिसमागमे ॥१७०॥
स निनिन्द किलात्मानं न तु तं लुब्धकं पुनः ।
उवाच तर्पयिष्ये त्वां मुहूर्तं प्रतिपालय ॥१७१॥ ५
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा प्रहृष्टेनान्तरात्मना ।
तमग्निं सम्परिक्रम्य प्रविवेश स्ववेश्मवत् ॥१७२॥
ततस्तं लुब्धको दृष्ट्वा कृपया पीडितो भृशं ।
कपोतमग्नौ पतितं वाक्यमेतदभाषत ॥१७३॥
यः करोति नरः पापं न तस्यात्मा ध्रुवं प्रियः । १०
आत्मना हि कृतं पापमात्मनैव हि भुज्यते ॥१७४॥
सोऽहं पापमतिश्चैव पापकर्मरतः सदा ।
पतिष्यामि महाघोरे नरके नात्र संशयः ॥१७५॥
नूनं मम नृशंसस्य प्रत्यादर्शः सुदर्शितः ।
प्रयच्छता स्वांसानि कपोतेन महात्मना ॥१७६॥ १५
अद्य प्रभृति देहं स्वं सर्वभोगविवर्जितं ।
तोयं स्वल्पमिव ग्रीष्मे शोषयिष्याम्यहं ॥१७७॥
शीतवातातपसहः कृशाङ्गो मलिनस्तथा ।
उपवासैर्बहुविधैश्चरिष्ये धर्ममुत्तमं ॥१७८॥
ततो यष्टिं शलकां च जालकं पञ्जरं तथा । २०
बभञ्ज लुब्धको दीनां कपोतीं च मुमोच तां ॥१७९॥
लुब्धकेन ततो मुक्ता दृष्ट्वाग्नौ पतितं पतिं ।
कपोती विललापार्ता शोकसन्तप्तमानसा ॥१८०॥
न कार्यमद्य मे नाथ जीवितेन त्वया विना ।
दीनायाः परिहीणायाः किं नार्या जीविते फलं ॥१८१॥ २५